

TLAČOVÁ SPRÁVA č.12 - sezóna 2016/2017

P. Himič: Žiaden z titulov nepodliezol latku kvality

S generálnym riaditeľom Štátneho divadla Košice na prelome rokov

„Ak diskutujete o novej inscenácii, znamená to, že za niečo stála. A diskutovali sme o každej, či v momente vzniku, alebo po premiére,“ hovorí okrem iného o divadelnom dianí v Štátnom divadle Košice v roku 2016 jeho generálny riaditeľ Peter Himič. V rozhovore, ktorý vznikol na prelome rokov prezradil aj to, čo ho potešilo a čo naopak spôsobilo vrásky. A aj to, čo očakáva od roku nového.

Rok 2016 bol pre Štátne divadlo Košice opäť svojim spôsobom výnimočný. Okrem zabehnutej divadelnej prevádzky na oboch scénach priniesol aj čiastočnú obnovu Historickej budovy. Aký bol z pohľadu generálneho riaditeľa divadla?

Rekonštrukcia častí Historickej budovy, ktoré boli v havarijnom stave, je určite veľmi dobrá správa. Navyše, financovanie bolo zabezpečené z 85 % z prostriedkov Finančného mechanizmu EHP a Nórskeho finančného mechanizmu, takže Ministerstvo kultúry sa podieľalo 15%, čo je pre štátny rozpočet tiež výhodné. Najdôležitejšie je, že sa podarilo zachrániť budovu pred škodami, ktoré by mohli nastať v budúcnosti. Čo sa týka našich umeleckých aktivít, priniesli sme vydatené premiéry. Ich návštevnosť je toho dôkazom. Prezentovali sme sa v iných divadlách na Slovensku, aj v zahraničí. Takže som pochopiteľne spokojný.

Divadlo uviedlo v kalendárnom roku desať premiér - päť činoherných, tri operné a dve baletné. Vrátilo sa tým k počtu, ktorý sa v predchádzajúcich rokoch z rôznych dôvodov nedarilo naplniť. Je takáto štruktúra noviniek ideálna pre košické divadlo?

Je to v našich priestorových podmienkach najideálnejšie riešenie. Musíme si uvedomiť, že v Historickej budove rotujú všetky tri súbory a pri personálnych možnostiach, napríklad v technickej zložke divadla, nedokážeme urobiť väčší „výtlak“.

Oslovil niektorý z nových titulov v repertoári divadla nejakým špeciálnym spôsobom Petra Himiča ako teatrológa?

To je vždy veľmi ťažká otázka. Najmä, keď sa mám vyjadriť ako teatrológ. Samozrejme, že niektoré premiéry vo mne vzbudili väčší odborný záujem ako iné. To je prirodzené. Ale musím konštatovať, naozaj úprimne, že žiaden z titulov nepodliezol latku kvality. V istých detailoch by som možno niečo videl inak. Ale teatrológ by nemal mať snahu režírovať. Potom je to už len vec odbornej polemiky. V podstate platí: ak diskutujete o novej inscenácii, znamená to, že za niečo stála. A diskutovali sme o každej, či v momente vzniku, alebo po premiére.

Čo vás ako generálneho riaditeľa v roku 2016 úprimne potešilo a čo možno naopak vyvolalo vrásky?

Potešil ma záujem divákov, aj keď vždy poteší ešte väčší, a moji kolegovia, ktorí, napriek problémom, vždy zabrali naplno a vydali pri predstaveniach zo seba maximum. Veľká vďaka. Vrásky? Možno len postreh. Akoby nám chýbala väčšia veľkorysosť, pokoj, pochopenie, uvedomenie, že robiť umeleckú prácu je istým spôsobom dar aj výsada. A že návšteva divadla je tak trochu sviatok. Ale to je už mimoumelecká sféra, je to odraz spoločnosti a časov, ktoré žijeme.

Aký bude rok 2017 v košickom Štátnom divadle? Čo by sa malo naplniť a urobiť, aby bol spätný pohľad na jeho konci príjemný a potešujúci nielen pre samotných divadelníkov, ale aj tých najdôležitejších - divákov?

Verím, že úspešný. S takouto vierou pristupujeme ku každej premiére. Je to nekončiaci cyklus. Divadelný život sa vlastne valí od premiéry k premiére. Je to zároveň neustály zápas o diváka. Pripravujeme niekoľko zaujímavých novínok, nielen v umeleckej oblasti, ale napríklad aj v marketingu, absolvujeme niekoľko zaujímavých zájazdov. A musíme ešte viac myslieť na to, že na konci nášho snaženia je divák. Celá naša práca sa ukáže v priebehu tých dvoch - troch hodín, ktoré divák strávi v divadle.

2. januára 2017

Svjatoslav Dohovič